

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 22/16
Люксембург, 1 март 2016 г.

Решение по съединени дела C-443/14 и C-444/14
Kreis Warendorf/Ibrahim Alo и
Amira Osso/Region Hannover

Съдът се произнася по съотношението между свободата на движение на лицата, на които е предоставена международна закрила, и мерките за улесняване на тяхната интеграция

Задължение за установяване на местожителството може да бъде наложено на лицата, на които е предоставена субсидиарна закрила, ако са изправени в по-голяма степен пред затруднения с интеграцията в сравнение с лицата, които не са граждани на ЕС и пребивават законно в държавата членка, предоставила тази закрила

Според директива на Съюза¹ държавите членки трябва да позволяват на лицата, на които са предоставили статут на субсидиарна закрила², да се придвижват свободно на тяхната територия при същите условия, които са предвидени за другите законно пребиваващи в тях лица, които не са граждани на Съюза.

Германското законодателство предвижда, че когато лицата, на които е предоставена субсидиарна закрила, получават социални помощи, тяхното разрешение за пребиваване трябва да бъде обвързано със задължение да установят местожителството си в определено населено място (наричано по-нататък „задължение за установяване на местожителството“). От една страна, това задължение може да бъде насочено към осигуряване на подходящо разпределение на свързаната с тези помощи тежест между различните компетентни в тази област институции. От друга страна, то може да цели улесняване на интеграцията на лицата, които не са граждани на ЕС, в германското общество.

Г-н Alo и г-жа Osso са сирийски граждани, които пристигат в Германия съответно през 1998 г. и 2001 г. Те са получили статут на субсидиарна закрила. Наложено им е също така задължение за установяване на местожителството, което те оспорват пред германските юрисдикции. Понастоящем спорът е висящ пред Bundesverwaltungsgericht (Федерален върховен административен съд), който пита Съда дали задължението за установяване на местожителството е съвместимо с Директивата.

С решението си от днес Съдът установява най-напред, че **Директивата задължава държавите членки да дадат възможност на лицата, на които са предоставили статут на субсидиарна закрила, не само да се придвижват свободно на тяхната територия, но и да избират местожителството си на тази територия.** Следователно наложеното на тези лица задължение за установяване на местожителството представлява ограничение на гарантираната в тази директива свобода на движение. Когато това задължение е наложено само на лицата, на които е предоставена субсидиарна закрила и които получават социални помощи, то представлява и ограничение на предвидения в правото на Съюза достъп на тези лица до социална закрила.

¹ Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, стр. 9).

² Статутът на субсидиарна закрила може да бъде предоставен на лица, които не са граждани на Съюза и не са определени като бежанци, но които поради наличието на сериозни и потвърдени основания имат нужда от международна закрила.

В този контекст Съдът подчертава, че спрямо лицата, на които е предоставена субсидиарна закрила, по принцип не може да се прилага по-ограничителен режим от приложимия към лицата, които не са граждани на ЕС и пребивават законно в съответната държава членка, що се отнася до избора на местожителство, и от приложимия към гражданите на тази държава, що се отнася до достъпа до социални помощи.

Независимо от това Съдът е приел, че е възможно налагането на задължение за установяване на местожителството само на лицата, на които е предоставена субсидиарна закрила, ако с оглед на преследваната от разглежданото национално законодателство цел те не се намират в обективно сходно положение с това на лицата, които не са граждани на ЕС и пребивават законно в съответната държава членка, или с гражданите на тази държава.

На следващо място, Съдът признава, че придвижването на получаващите социални помощи лица или тяхната неравномерна концентрация на територията на държавата членка може да води до неподходящо разпределение на свързаната с посочените помощи финансова тежест между различните компетентни в тази област институции. При все това подобно неравномерно разпределение на тежестите не е свързано специално с евентуалното качество „лице, на което е предоставена субсидиарна закрила“, на лицата, които получават социални помощи. При тези условия **Директивата не допуска налагането на задължение за установяване на местожителството само на лицата, на които е предоставен статут на субсидиарна закрила, с цел да се постигне подходящо разпределение на свързаните с изплащането на въпросните помощи тежести.**

За сметка на това Съдът изтъква, че германската юрисдикция следва да провери дали лицата, на които е предоставена субсидиарна закрила и които получават социални помощи, са изправени в по-голяма степен пред затруднения с интеграцията в сравнение с другите лица, които не са граждани на ЕС, пребивават законно в Германия и получават социални помощи. В случай, че тези две категории лица не се намират в сходно положение с оглед на целта за улесняване на интеграцията в Германия на лицата, които не са граждани на ЕС, **Директивата допуска на лицата, на които е предоставен статут на субсидиарна закрила, да бъде наложено задължение за установяване на местожителството с цел да се насърчи интеграцията им, и то дори това задължение да не се прилага към други лица, които не са граждани на ЕС и пребивават законно в Германия.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106